

SZALAY IMRE KÖSZÖNTŐJE A 20 ÉVES PMSZ-NEK

2017. június 09.

Testvéri köszöntés

Az úgy van, hogy a fiatalabb testvér elbeszélésekből, legendákból tudja, mi volt az ő születése előtt, hogy aztán emlékezzen: a „báty” mindig volt, mindig vele volt. Szervezetek létrejöttékor nem feltétlenül kell, hogy így legyen, de esetünkben a hazai projektmenedzsment-közösségek formálódásának időszakát a Project Management Institute (PMI) helyi megalakulása, a saját születés előzményeit a sokféle esemény, nyüzsgés homályosítja el.

Messzi távlatokban, a 20 évvel ezelőtti eseményekre visszagondolva a PMSZ, a HTE TIPIK klub, események, fórumok és elvetélt PMI-létrehozási kezdeményezések kavarnak az emlékezetben, nem pontosan azonosítva, egyénítve a közösségi történéseket, hiszen közben a szakmai életben a nagy projektpályázatok, veszteségek és nyerések, összeállások és bevonások, teljesítések és tanulások pezsgő éveiben dolgoztunk. A projektmenedzsment közösségi színterén munkaidő után nagy beszélgetések, viták zajlottak, sokszor a volt Postamúzeum helyiségében, az Andrassy út elején. Sőt alakultak összejövetelek a KFKI Tüzér utcai épületében meg konferenciák a Margitszigeten. Ezekben lényegében mindig ugyanaz a csapat lelkesült a fejlődő projektmenedzsment-tudásbázis, a szakmaiság iránt. S akkor még nem említettük a FŐVOSZ/IPMA kezdeményezéseket vagy a BME termeiben fel-fellángoló PMI-alakítási próbálkozásokat.

A múlt kavalkádjából azt a tiszta képet érdemes most élesíteni, ahol a PMSZ értő „bátyként” segítette az „öcs” születését. Ez 2002-ben jött el, amikor úgy összeálltak a helyi PMI szervezetének a feltételei, hogy reálissá vált a megszervezése, a szükséges jóváhagyások megszerzése. Hasonló PMI mozgolódások indultak a szomszédos országokban, így a befogadási hajlandóság is megérett. Ráadásul összejött itthon egy erős, elkötelezett szervező csapat (alakulás: 2002. július 9.), megvolt a rugalmas és szakértő jogi támogatás. S az áttöréshez a Magyar Projektmenedzsment Szövetség vezetősége egy hatalmas elhatározással: saját tagjainak beléptetésével biztosította a szükséges kritikus tömeget.

Így – némi jogi, közigazgatási, értelmezési kacsringó után – 2003-ban létrejött a PMI Budapest, Magyar Tagozat (végső PMI jóváhagyás: 2003. november 14.), amelynek alapítótagjait a Magyar Projektmenedzsment Szövetség akkori aktuális tagsága adta. Álljon itt a lista 2002 decemberéből, hisz ez az ő PMSZ tagságra is emlékezik!

Alföldi István

Kiss János

Sebestyén Zoltán

Balogh István

Kórácz Tamás

Solti Árpád

Bartók Sándor P.	Kovács Attila	Summerfield, Bob
Csákány András	Kovács György	Szalay Imre
Cserna József	Kriston József dr.	Szathury Ákos
Czibók Zoltán	Kult János	Tasi László
dr. Fekete István	Léstyán Ákos	Ternyik László
Fekete Zsolt	Margitics Péter	Ulcsák Béla
Frcska Miklós	Molnár László	Várhelyi László
Gulyás Endre	Pálvölgyi Lajos	W. Somogyi Bernadett
Horváth György	Papp Zsolt;	Wysmyk Zoltán
Karas László	Rozsnyai Gábor	

A tagságban levő átfedést a vezetőségekben, az elnökségekben tudatosan vállalt, közös vezetőkkel képeztük le. S így a testvérség, ahogy a családokban, közös növekedést, fejlődést is jelentett - vagy más szavakkal: kettőnk szimbiózisa egymást erősítő együttműködést hozott.

Egyrészt fiatalabb testvérként a PMI helyi csapata nem akarta másolni a korábbiakat: nem kellett még egy szakmai délután és elég volt a közös hírlevél, hisz a történések azonosak voltak, s mindenkit egyaránt érintettek. De új kezdeményezésként elindult a PMBOK magyarázásának projektje, a hazai szakmai összefogás s 50 önkéntes nagyszerű munkája, amely a magyar projektkifejezés-gyűjtemény megalkotásával a professzionalizálódás új szintjét hozta el. Másrészt egymás inspirálása a közös értékek mentén olyan új megközelítéseket, „termékeket” hozott, mint a PMPub, a networking esemény előadás nélkül, vagy a Körkapcsolás, a mára branddé vált félnapos konferencia. Harmadrészt a példásan működő kapcsolat, az összehangolt vélemény katalizálta az együttműködést a többi projektmenedzsment-szerveződéssel is. Közössé vált a havi teadélután, s közös díjként újult meg az Év Projektmenedzsere kitüntetés, amelyet a valamennyi szervezetet magába tömörítő Tábla ítél oda évente a projektmenedzsment világnapján. Mindenképpen termékeny, gyümölcsöző és egymást előre vivő, támogató időszak volt – igazi családi légkörben.

Aztán, ahogy a felnőttkor eljön, szükséges és törvényszerű az elszakadás, eljön az önálló útra lépés ideje. Az önállósodás, a saját arc és élet kialakításának igénye a fokozatos szervezeti szétválasztással 2012-re hozta el a különélést.

A Magyar Projektmenedzsment Szövetség húsz évéből tehát tízet közösen, „egy fedél alatt” éltünk át. S ahogy a jó családokban is van, az elköltözés után is megmarad a közös gyökér, ott vannak a közös értékek, egymás tisztelete, értékelése – nálunk is megmaradt az egymásra figyelés, a rendszeres egyeztetés, az időzítések összehangolása, a más típusú események bevezetése (angol nyelvű PMPub és Art of Projects), de a rendezvények kölcsönös támogatása, témával, előadóval, résztvevőkkel, befizetéssel is.

S a születésnapokon összejön a család, tiszta szívvel örülve, köszöntve az ünnepeltet. Ahogy most is, a kerek évfordulón.

Elrepült a 20 év – együtt és külön, ünnepekben és mindennapokban. Isten éltesen, kedves Testvér, további sikeres éveket! S maradjon meg a bajtársi együttműködés!

Szalay
PMI Budapest, Magyar Tagozat elnöke

Imre,

PMP